

גרמניה

חרות ידולאים

שעה שרגשה המהפכה כברלין של 1918 ומהפכנים קנאיים הסתערו על ממשלת ה' קיסר (מבלי לדרוך על הדשא)... קמה תנו' עה של אורחים מיושבים בדרום גרמניה, שהחליטה שעליה להציל את המולדת מידי הבולשביקים. בראשה עמד ראש עיריית קלן, איש צעיר (יחסית) שתאונת-דרכים חתכה את עצבי פניו והקפאה אותם כמעט למ' סכה. אמר הוא: יש להקים רפובליקה עצמאית של המחוזות הגרמניים שעל גהר הריין. רפובליקה זו תתקשר עם הריין, תחדש ותאחד אותו במרוצת הימים תחת שלטון מסודר ואנטי-בולשביקי.

בתום מלחמת-העולם השניה התפרסם קונ' ראד אדנאר שנית, אחרי שישב זמן מה במעצר נאצי. הפעם היתה עמדתו כמעט שווה: יש להקים רפובליקה חזקה בגרמניה המערבית, והיא תשחרר, משך הזמן, את מזרח המולדת מידי הבולשביקים.

אויביו של אדנאר זעקו שהוא בוגד, כי יש לאחד מיד את כל גרמניה, בהסכמת הר' סים, אף במחיר ויתור על זיון המדינה לאלתר. אולם 50 מליון בני גרמניה המער' בית, שהשמיעו בשבוע שעבר את קולם בבחי' רות, הצדיקו את הזקן המביא את הדולרים. זרז אגב, בהיסח הדעת, הצדיקו גם את תש' לום השילומים ליהודים — דבר שאיש לא התפאר בו במלחמת-הבחירות.

קפריסין

סולידריות

כל קפריסאי גגון רוצה בהגשמת חוון הדורות — איחוד קפריסין עם יוון. שני הכוחות החזקים ביותר במדינה — הארכי-בישוף האורתודוכסי והמפלגה הקומוניסטית — לוחמים על כך בכל כוחם, עד למילת האחרונה של נאומיהם. צבא הכיבוש — המורכב משמונה שוטרים בריטיים וכמה פלוגות צבא — שולט באי במאמץ רב, בין שתיית קוקה-קולה חיסקי. כשהמושל הבריטי מוזמן את נכבדי האי לקבלות-פנים רשמיות, מסרבים כולם כאיש אחד להופיע, ורק אחרי שמובטחת להם הזמנה הם מופיעים, אחד אחד, לבושים בפראקים.

לשוא ביקש האי להידמות לארץ-האם ה' יחנית, ביוון החופשית שוררות האינפלציה ופשיטת-הרגל, ואילו באי, הנאנק תחת של-טון המוכא, שוררת גאות כלכלית. וגם ארץ-האם עצמה, הזקוקה לעזרת האנגלים והאמריקאים, לא התלהבה לדרישות האי.

ריבה מרדליה (ימין), בתה, נכדתה. נינתה ובן נינתה השמלה השנייה הכרזית

התעלמה מהן בנימים. כשפרצו רעידות-האדמה באיי יוון. הם היו כולו לתת את עזרתו. שני גופים — הכנסיה והקומוניסטים — ביקשו מן הממשלה רשות לפתוח במגבת לעזרת יוון, כהפגנה לאומית. הממשלה הבריטית דחתה את האישור לכמה ימים; פירסמה אותו יחד עם הודעה מר' התעלמה מהן בנימים.

לנין, שלעג למהפכנים הגרמנים, אמר באותם הימים שאם יסתערו גרמנים על תח-נת-הרכבת, יעמדו תחילה בתור ויקנו כר' סיטום.

כריסטיאן דיוור מודד את חצאיתו החדשה החצאית הקצרה מטוכנת

לבנה מראה רצח תלמידות יפאניות בשעת הקרב על האי אוקינאבה. האמריקאים יורים, כנראה, בכל דבר נע! העירו פרשני הקול' נוע. איש לא שמ לב למחבר הספר, בעל אותו שם, שטען כי תוכן ספרו סולף לח' לויטין בסרט.

סרט אחר, המוסרט כרגע, מתאר כגיבורו את הגנרל היפאני טומיווקו (הגמר של מאלאייה) יאמאשיטה, שנידון למוות והוצא להורג כפושע מלחמה. לפי הסרט, נרצח הגנרל טוביהלב ואוהבי-הקיסר בגלל שנאתו האישית של דוגלאס מאק-ארטור, ללא מש' פט הוג'ן. אולם לא זה העיקר בסרט. חשוי בות יותר תמונות המראות את הצבא האמ' ריקאי מבצע מעשי-זוועה — טאנקים הדור' סים אורחים, חיילים היורים ביפאנים המבכ' שים להיכנע, מטוסים המפציצים בתי-חולים ומחנות-פליטים.

הודיעה אגודת המורים היפאניים, שאי' חנורה דרוש להצגת כל סרט: "זהו סרט חינוכי מאד."

שעת שהיא עצמה תורמת תרומה גדולה למגבית. אחרי זה נראתה ההפגנה הלאומית קצת דלה.

השבוע הפגינה קפריסין את שיתוף-הגורל שלה עם ארץ-האם בדרך הרבה יותר טרא-גית. גל חוש של רעידות אדמה עבר על פני האי, קטל עשרות אנשים בפאפוס, גרמה לנוקים בנמל הדרומי הקטן, לימאסול, ול' מאניקה בעיר הבירה, ניקוסיה. הכושב הזר נאלץ לגייס את כוחותיו ואת אניותיו לעזרת הנפגעים.

יפאן

כדאי להיות אנטי

כשפנה הידאו סקיגאבה, מפק סרטים יפאני נודע, לשלטונות הצבא האמריקאי וביקש את עזרתם כדי לייצר סרט פרו-אמריקאי, קפצו אלה על המציאה. בחודשים האחרונים גבר מאד גל האנטי-אמריקאיות, וכל תעמולה גנרית נראתה רצויה.

המפק שהשמש בעזרה ביד רחבה. הוא צילם בתוך מחנות-צבא, מאות חיילים אמרי-קאים הצלמדו ברצון, מכוניות-משא ונשק של הצבא הועמדו חינום לצורך צילומיו. כשהופיע הסרט הגמור בשוק, עצרו רבבות האמריקאים ביפאן את נשמתם. היה זה סיפור זוועה אנטי-אמריקאי לוחס, בשם ילדים בני דם מעורב.

גורל הממזרים. יאבורי הסרט הם ה' ממזרים שנוצרו במאמצים משותפים על-ידי חיילי-כיבוש אמריקאיים ונערות יפאניות לא-כלי-כ' צנועות. לדברי ממשלת על-ידי 5083 ממזרים כאלה ביפאן. אולם חוגי השמאל טוענים שישנם, לפחות, מאתיים אלף. בסרט נראים חיילים מתהלכים שלובי זרוע עם זנונת החיילים מנצלים בחורות אלה, מפקירים אותן ואת ילדיהן. קצין אמריקאי נשוי מבצע בינאמיה עם אשה יפאנית. בשיא הסרט אונס חייל אמר קאי נערה יפאנית צנו' עה לגמרי. האמריקאי הטוב היחידי הוא כושי, המאמץ ממזר כושי-יפאני וגואם על קיפוח הכושים במולדתו.

חינוכי מאד. לא היתה זאת תופעה יהודה בבינה. אנטי-אמריקאיות היא אופנת היום וביזנס רבתי ביפאן — ארץ החיה כמעט כולה על קיצבה אמריקאית, שהרחיחה הון על מלחמת קוריאה. אנטי-אמריקאיות זו גברה עוד יותר מאז נסתים הכיבוש הא' מריקאי, והחזרה לארץ עצמאות שלמה. סרט שני, שזכה להצלחה רבתית, היה על פצצת האטום בהירושימה — נושא שכל חיכוך ציבורי עליו היה אסור משך שבוע שנים. סרט שלישי בשם מנדל החבצלת ה-

* מקרה דומה קרה, כמעט, בישראל, שעה שהבמאי הניאו-נאצי פאול הארלאן היה קרוב להצליח להסריט סרט אנטי-שמי בסיועו של משרד-התוש' (העולם הזה 814, 813).

המלחמה הקרה

פיה ברכיים וחשופות

מה הקשר בין חצאיות הנשים ומלחמת-העולם? אין — יטען בור ועם-ארץ. יש ויש — טען הקפטן הבריטי לידל-הארט, גדול הפר' שנים הצבאיים של ימינו. גם הוא לא יכול היה להסביר את השורש. אולם הוא הצביע על העובדה שלפני כל מלחמה גדולה נעשו החצאיות קצרות יותר ויותר (כמו ב'1914), ואילו אחרי כל מלחמה, ערב שלום ארוך, נעשו החצאיות ארוכות יותר (כמו בשנות ה'20 של המאה הנוכחית).

אם כן הדבר, הרי מאיימים סיכויים קרי' רים על שלום העולם. בחודש האחרון קם כריסטיאן דיוור, הדיקטטור היהודי של ה' איפנה הפאריסאית (הועולמית) וקיצר את חצאיות הנשים עד למינימום — 40 ס"מ מעל לפני הקרקע. הנימוק, שלא שיכנע איש (ואשה): כן יהיה זה קל יותר להיכנס לאוטובוסים.

בעולם המערב קמה צעקה גדולה — ביחוד של הבעלים, שנדרשו לשלם עבור סידרה שלמה של שמלות וחצאיות חדשות לנושר' תיהם. בבריטניה גאה גל ההתמרדויות. הר' דיע עתון אנגלי גדול: האשה הבריטית לא תיכנע. וכדי להוכיח זאת, הראה שורה של תמונות מאלפות של נערה בעלת רגליים יפות מאד, הנכנסת לאוטובוס ללא כל קושי, אף שאינה לובשת חצאית של דיוור.

לפי מיטב הסימנים, לא תחזור הפעם אופ' ותו של דיוור, ושלוש העולם יינצל. * דעה הקיימת גם בחוגים צבאיים רחבים במערב.